

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 9. 10. 2013 návrh **předsedy Okresního soudu v Teplicích** na zahájení kárného řízení ze dne 16. 4. 2013, proti **JUDr. D. M.**, soudci Okresního soudu v Teplicích, zastoupeného Mgr. MUDr. Jaroslavem Maršíkem, advokátem se sídlem Náměstí Svobody 1, Teplice, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. D. M.,
soudce Okresního soudu v Teplicích, se

u z n á v á v i n n ý m, ž e

porušením svých povinností způsobil neodůvodněné průtahy v řízení v celkem 12 níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Teplicích:

- 1) sp. zn. 15 P 195/99 – nečinnost od 15. 6. 2011 do 12. 3. 2013
- 2) sp. zn. 15 P 40/2007 – nečinnost od 20. 5. 2011 do 11. 3. 2013
- 3) sp. zn. 15 P 305/2001 – nečinnost od 25. 10. 2011 do 11. 3. 2013
- 4) sp. zn. 15 P 258/2002 – nečinnost od 14. 12. 2011 do 22. 1. 2013
- 5) sp. zn. 15 P 394/2008 – nečinnost od 29. 3. 2012 do 13. 3. 2013
- 6) sp. zn. 15 P 248/2001- nečinnost od 16. 4. 2012 do 25. 9. 2012,
od 10. 11. 2012 – 11. 3. 2013
- 7) sp. zn. 15 P 260/2011 – nečinnost od 16. 8. 2012 do 12. 3. 2013
- 8) sp. zn. 15 P 115/2003 – nečinnost od 7. 8. 2012 do 12. 4. 2013
- 9) sp. zn. 15 P 135/2000 – nečinnost od 1. 8. 2012 do 26. 3. 2013
- 10) sp. zn. 15 P 269/2012 – nečinnost od 21. 8. 2012 do 15. 4. 2013
- 11) sp. zn. 15 P 137/2003 – nečinnost od 28. 7. 2012 do 27. 3. 2013
- 12) sp. zn. 15 P 51/2011 – nečinnost od 3. 8. 2012 do 26. 3. 2013

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a d o b u 4 (čtyř) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. O b s a h n á v r h u

Kárně obviněný soudce byl dle návrhu na zahájení kárného řízení nečinný při projednávání a rozhodování celkem 12 opatrovnických věcí uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí. Tím se dle navrhovatele dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb, o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), v platném znění, neboť zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1, odst. 2 písm. h) citovaného zákona.

Nedostatky v uvedených řízeních spočívající v nečinnosti mezi jednotlivými úkony v řízeních byly zjištěny prověrkou nevyřízených věcí v agendě PaNc provedenou ve dnech 12. 3. - 14. 3. 2013. K osobě kárně obviněného soudce navrhovatel uvedl, že JUDr. M. je soudcem od února roku 2000, od počátku působí na opatrovnickém úseku. Kromě věcí v rejstříku PaNc mu v období od ledna roku 2011 do 31. 1. 2012 byly přidělovány i exekuční věci, stejně jako ostatním soudcům na tomto úseku.

Navrhovatel uvedl následující údaje o počtu přidělených a vyřízených věcí JUDr. M. v agendě PaNc:

v roce 2008 přiděleno celkem 494 věcí, vyřídil 578 věcí;

v roce 2009 přiděleno celkem 473 věcí, vyřídil 619 věcí;

v roce 2010 přiděleno celkem 429 věcí, vyřídil 479 věcí;

v roce 2011 přiděleno celkem 345 věcí, vyřídil 389 věcí;

v roce 2012 přiděleno celkem 496 věcí, vyřídil 537 věcí;

v roce 2013 (k 31. 3. 2013) přiděleno celkem 129 věcí, vyřídil 141 věcí;

v agendě Exe:

v roce 2010 přiděleno celkem 280 věcí, vyřídil 16 věcí;
v roce 2011 přiděleno celkem 2681 věcí, vyřídil 2715 věcí;
v roce 2012 přiděleno celkem 94 věcí, vyřídil 366 věcí.

Podle navrhovatele jsou kárně obviněnému soudci věci přidělovány rovnoměrně jako ostatním soudcům na opatrovnickém úseku. Dlouhodobě se v jeho senátu stav nevyřízených věcí v agendě PaNc podstatně nesnižuje, přestože v minulosti byla ze strany vedení soudu opakovaně přijímána opatření, na jejichž základě byly jednak některé jeho věci přiděleny k vyřízení jiným soudcům vyřizujícím stejnou agendu a dále změnou rozvrhu práce mu byl na dobu od 1. 6. 2011 do 30. 9. 2011 zastaven nápad nových věcí zapisovaných do rejstříku PaNc. JUDr. M. však na rozdíl od ostatních soudců byla agenda Exe přidělována pouze v době od 1. 1. 2011 do 31. 1. 2012.

Výkonnost JUDr. D. M. v porovnání s ostatními soudci vyřizujícími agendu PaNc není vyšší. Věci nejsou ze strany kárně obviněného soudce vyřizovány v přiměřené lhůtě zjevně z důvodu jeho nečinnosti zapříčiněné liknavostí a neodpovídající a nedostačené organizací práce. Celkově je však možno jej hodnotit jako pečlivého soudce s opakujícími se a nepochopitelnými výkyvy při vyřizování některých věcí. Během výkonu funkce soudce byla proti JUDr. D. M. vedena již dvě kárná řízení u Nejvyššího správního soudu, která skončila v obou věcech vyslovením viny a uložením kárného opatření. Kromě toho mu byly uloženy čtyři písemné výtky dle § 88a zák. č. 6/2002 Sb., v platném znění, a to: 1) dne 7. 11. 2008 za průtahy pod Spr 959/2008; 2) dne 28. 4. 2009 za dlouhodobou nečinnost pod Spr 359/2009; 3) dne 28. 6. 2010 za průtahy pod Spr 611/2010; 4) dne 9. 1. 2012 za překročení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí a za prodlevu ve stížnostním řízení pod Spr 12/20 12.

Navrhovatel konstatoval, že věci, ve kterých byl kárně obviněný soudce nečinný, nebyly zpravidla nijak mimořádně skutkově ani právně složité, aby v nich nemohlo být postupováno bez průtahů, soudci v jejich ukončení nebránily žádné objektivní okolnosti. Přestože vedení soudu JUDr. M. opakovaně upozorňovalo na nutnost zaměřovat se na vyřizování věcí v nejstarších časových řadách, kárně obviněný soudce tak nečinil. Nečinnost kárně obviněného soudce je dlouhodobá a opakující se, čímž závažným způsobem ohrožuje důvěru veřejnosti v činnost soudců. Nedostatky v jeho práci působí potíže zejména účastníkům opatrovnických řízení. Svědčí o tom jimi podávané stížnosti, které jsou vedením soudu často vyhodnoceny jako důvodné (viz stížnosti vedené u OS v Teplicích pod St 42/2012, St 53/2012, St 3/2013).

Z uvedených důvodů navrhovatel kárnému soudu navrhl, aby JUDr. D. M. byl uznán vinným kárným proviněním podle 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a bylo mu ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uloženo kárné opatření snížení platu o 25% na dobu 18 měsíců.

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

JUDr. M. potvrdil prostřednictvím svého zástupce ve vyjádření ze dne 27. 9. 2013 správnost všech časových údajů uvedených u skutků 1) – 12) tak, jak byly popsány v kárném návrhu. Pouze k nečinnosti ve věci vedené pod sp. zn. 15 P 248/2001 (ad 6/)

uvedl, že průtahy nebyly způsobeny výlučně nečinností. Otec, proti kterému bylo řízení o zvýšení výživného vedeno, byl německým státním občanem a jeho bydliště nebylo známo. V září 2012 byly do spisu založeny doklady, dle nichž po otci pátral Interpol. Od 25. 9. 2012 do 25. 11. 2012 se spis nacházel u Nejvyššího správního soudu. Ve věci byly následně vyžadovány zprávy o bydlišti a příjmech otce z Německa.

Kárně obviněný soudce připouští, že ve věcech uvedených v návrhu způsobil průtahy v řízení, čehož lituje. Na svoji obhajobu uvedl, že věci pod body 2) – 9), 11), 12) jsou ke dni podání vyjádření již pravomocně skončeny. Věc ad 1) byla předložena krajskému soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti. Věc ad 10) byla odvolacím soudem zrušena a v červenci 2013 vrácena k dalšímu řízení. Průtahy v řízeních nejsou projevem jeho nízké výkonnosti. Z přehledu nápadu a vyřízených věcí vyplývá, že je mu přidělováno dlouhodobě více věcí, než je průměrný nápad na ostatních soudcích v ČR. Též počet vyřízených věcí převyšuje průměr dosahovaný soudci v opatrovnické agendě v ČR. V období let 2008 – březen 2013 dosahoval kárně obviněný soudce průměrného počtu 43, 5 rozhodnutých věcí měsíčně. Tento počet byl navíc ovlivněn snížením počtu vyřízených věcí v roce 2011 v důsledku rozhodování exekučních věcí. V celém zmíněném období kárně obviněný soudce vyřídil o 8-15% více věcí než činil jeho nápad.

Na základě uvedeného dle kárně obviněného nelze konstatovat, že práci neodváděl v dostatečném množství či kvalitě. Ani navrhovatel nezmiňuje jiné nedostatky než průtahy. Kárně obviněný soudce nicméně vzniklých důsledků lituje, odmítá, že by si z předchozích kárných potrestání nevzal poučení, neboť významně snížil počet věcí, v nichž byly shledány nedostatky.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. Kárně obviněný soudce při své výpovědi odkázal na obsah písemného vyjádření. Na výzvu předsedkyně senátu popsal svůj systém práce se spisy, v rámci této výpovědi připustil drobné nedostatky z jeho strany. Má celkem tři jednací dny v týdnu, veškeré úkony v kanceláři musí tedy zvládnout během zbývajících dvou dnů. K dotazu ohledně vyřizování exekučních věcí uvedl, že tyto věci vyřizoval sám, osobně vyhotovoval koncepty rozhodnutí či přípisů.

Navrhovatel k výše uvedenému tvrzení zdůraznil, že JUDr. M. byl jako jediný z opatrovnických soudců Okresního soudu v Teplicích z výkonu exekuční agendy od roku 2012 uvolněn. Kárně obviněný soudce na dotaz navrhovatele potvrdil, že ze strany vedení soudu byla činěna opatření, která mu měla umožnit snížit stav nerozhodnutých věcí a délku řízení, například již zmíněné odbřemenění od exekučních věcí, není též zatěžován rozhodováním věcí v jiných doplňkových agendách a nyní jsou mu přidělovány pouze opatrovnické věci.

Po ukončení výsledku kárně obviněného soudce předsedkyně senátu provedla důkazy navržené účastníky řízení či vyžádané kárným senátem:

Nejvyššímu správnímu soudu byly předloženy ověřené kopie spisů Okresního soudu v Teplicích, v nichž byly dle návrhu shledány průtahy. Kárný senát se podrobně seznámil s jejich obsahem a konstatoval, že jejich obsah odpovídá tvrzením navrhovatele uvedeným v návrhu na zahájení kárného řízení. Kárně obviněný soudce ostatně skutkově zjištění z tohoto návrhu nezpochybňoval (pouze s malou připomínkou ke skutku ad 6/ - viz výše).

Ze zprávy o prověrce nevyřízených věcí v agendě PaNc evidovaných u Okresního soudu v Teplicích k 14. 3. 2013 byl ověřen datum jejího provedení, tj. 12. – 14. 3. 2013. Dále bylo konstatováno, že k uvedenému datu bylo u Okresního soudu v Teplicích v agendě P evidováno celkem 46 neskončených věcí starších jednoho roku, fyzicky bylo zkontrolováno 33 spisů P. Dle prověrky byly kontrolovány senáty čtyř soudců, včetně kárně obviněného soudce. Průtahy byly zjištěny ve čtyřech věcech u soudkyně JUDr. J. S. a u JUDr. M. v osmi věcech.

Kárný senát dále od navrhovatele vyžádal zprávu o prověřkové činnosti vedení Okresního soudu v Teplicích a vyjádření o průměrné délce řízení na opatrovnickém úseku tohoto soudu. Navrhovatel uvedl, že prověrky jsou v jednotlivých agendách prováděny vedením soudu pololetně, jednou za rok provádí prověrku též Krajský soud v Ústí nad Labem. V roce 2010 byla provedena tematická prověrka rozhodovací činnosti opatrovnické agendy oddělením justičního dohledu Ministerstva spravedlnosti. Na základě výsledků této kontroly bylo vedení Okresního soudu v Teplicích doporučeno projednat zjištěná pochybení s JUDr. M. a JUDr. S. a nadále sledovat věci přidělené do jejich senátů. Z přehledu průměrné délky řízení opatrovnického úseku Okresního soudu v Teplicích bylo zjištěno, že průměrná délka řízení činila v roce 2011 113 dnů, v roce 2012 116 dnů, v roce 2013 159 dnů. Délka řízení vedených JUDr. M. byla v roce 2011 142 dnů, v roce 2012 140 dnů, v roce 2013 173 dnů.

Soudcovská rada Okresního soudu Teplice se na žádost kárného senátu vyjádřila k činnosti a osobě kárně obviněného soudce. Ve vyjádření ze dne 27. 9. 2013 předsedkyně soudcovské rady konstatovala, že JUDr. M. působí u Okresního soudu v Teplicích jako soudce od roku 2000. Je považován za zkušeného soudce, kolegy je uznáván po odborné i lidské stránce. Práci se věnuje s maximálním nasazením, pracuje pravidelně nad rámec pracovní doby, včetně víkendů. Předsedkyně soudcovské rady se za účelem podání objektivního vyjádření účastnila ústního jednání vedeného JUDr. M. (26. 9. 2013 ve věci 16 PaNc 215/2013), dle jejího názoru soudce vedl jednání odborně, stručně, jasně, jeho projev vůči účastníkům řízení a rozhodování ve věci byly zcela profesionální.

Na žádost předsedkyně soudcovské rady se k činnosti JUDr. M. vyjádřila i vyšší soudní úřednice (dále též „VSÚ“) M. Š., která u tohoto soudu působí již 42 let, na opatrovnickém úseku 20 let. Je zde jedinou VSÚ, s prací JUDr. M. je tedy dlouhodobě obeznámena. Zároveň má i srovnání s činností dalších soudců na tomto úseku. Jmenovaná hodnotí práci JUDr. M. pouze kladně, považuje ho za zkušeného profesionála, který vydává kvalitní rozhodnutí, nikdy s ním neměla žádné problémy.

Soudcovská rada měla možnost prostudovat spisy, ve kterých jsou kárně obviněnému soudci vytýkány průtahy pod body č. 2, 3, 4, 5, 6 návrhu. Uvádí, že tyto věci již byly skončeny. Ve věcech pod body č. 7) – 12) jsou vytýkány průtahy v délce 6-8 měsíců, což

soudcovská rada v porovnání s objemem věcí v senátu JUDr. M. a jeho výkonu považuje za omluvitelné.

Ze spisu zn. 11 Kss 17/2011 kárný senát ověřil, že přílohou tohoto spisu byl spis Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 15 P 248/2001 od 26. 9. 2012 do 8. 11. 2012. V této době byl originál spisu fyzicky připojen ke spisu vedenému Nejvyšším správním soudem ve věci sp. zn. 11 Kss 17/2011.

Navrhovatel v závěrečné řeči zdůraznil, že nezpochybňuje vysoké pracovní nasazení JUDr. M. Vzhledem k reálným výsledkům se však domnívá, že to spíše svědčí o tom, že v běžné pracovní době nestihne vykonat práci v potřebném rozsahu. Při stejném zatížení soudců na opatrovnickém úseku je jediným soudcem, který má ohledně nečinnosti v řízení tak závažné a opakující se problémy. Vzhledem k tomu navrhovatel dospěl k závěru, že v jeho případě již není možno nedostatky vyřešit výtkou nebo jiným opatřením, neboť ani předchozí kárná řízení neměla na jeho práci vliv. Dle jeho názoru ani vyšší výkonnost nemůže ospravedlnit průtahy trvající v řádu několika měsíců. Proto navrhuje, aby byl skutek popsán v návrhu na zahájení řízení uznán jako kárné provinění JUDr. M. a bylo mu uloženo kárné opatření snížení platu dle návrhu.

Zástupce kárně obviněného soudce v závěrečné řeči upozornil na obecnou zkušenost, dle které bylo v nedávné minulosti zcela běžné na nařízení jednání u Okresního soudu v Teplicích čekat přibližně 12 měsíců. V současné době, bezpochyby i zásluhou navrhovatele, se tato doba výrazně zkrátila a činí v závislosti na osobě soudce cca 3 – 6 měsíců. Je možno souhlasit s navrhovatelem v tvrzení, že u JUDr. M. je doba řízení mírně delší nežli u ostatních opatrovnických soudců, avšak to je kompenzováno kvalitou řízení i rozhodnutí a přístupem k účastníkům. Je těžké nalézt rovnováhu mezi kvalitou a kvantitou, kárně obviněný soudce nepopírá určité nedostatky ve své činnosti. Je však nutno též konstatovat, že JUDr. M. dlouhodobě rozhoduje více věcí, nežli mu je přidělováno, snižuje tedy počet neskončených věcí, objektivně se mu daří i zkracovat délku řízení. Jedná se o dobrého soudce, do budoucna je možno předpokládat, že se nedostatků v podobě průtahů vyvaruje.

Kárně obviněný soudce svého práva posledního slova nevyužil.

IV. Hodnocení důkazů, závěr

Kárný senát se při hodnocení důkazů nejdříve zabýval zjištěním, zda ve věci byla dodržena subjektivní a objektivní lhůta k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 19. 4. 2013. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro jednání, o kterých se navrhovatel dozvěděl po dni 19. 10. 2012. Kontrola, na základě které byl podán návrh na zahájení kárného řízení, byla provedena ve dnech 12. – 14. 3. 2013, návrh byl podán v rámci uvedené subjektivní lhůty. Vytýkané průtahy jsou z období

květen roku 2011 – duben roku 2013, i objektivní lhůta je v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. zachována.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Navrhovatelem tvrzené průtahy v řízeních byly ověřeny z obsahu předmětných spisů, ostatně kárně obviněný soudce existenci ani délku jednotlivých nečinností nezpochybňoval. JUDr. M. opakovaně uvedl, že si je vědom určitých nedostatků v pečlivosti při práci se spisy, které byly příčinou prodloužení délky řízení. Kárný senát proto tyto skutečnosti považoval za prokázané. Oproti návrhu provedl pouze korekci délky nečinnosti ve věci vedené pod sp. zn. 15 P 248/2001, neboť ze spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 11 Kss 17/2011, čl. 49 a čl. 133, ověřil, že spis Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 15 P 248/2001 byl v období od 26. 9. 2012 do 8. 11. 2012 připojen k uvedené kárné věci jako příloha. Je tedy zřejmé, že v této době kárně obviněný soudce se spisem nemohl z objektivních důvodů pracovat a do doby nečinnosti ji není možno zahrnout.

Naopak kárný senát nepřisvědčil tvrzení, že prodleva mezi úkony v řízení sp. zn. 15 P 248/2001 byla způsobena pátráním po pobytu otce nezletilého v zahraničí. Z obsahu spisu vyplývá, že adresa otce v SRN byla uvedena v přípisu České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 6. 2012. Dle vyjádření kárně obviněného soudce byly v září roku 2012 založeny do spisu dokumenty o pátrání Interpolu po pobytu otce. Ve spisu se však žádná podobná dokumentace nenachází, v období od září roku 2012 do března roku 2013 zde nejsou zaznamenány žádné úkony. Dne 11. 3. 2013 byl ze strany soudu otci zaslán přípis (dotaz ohledně příjmů) na adresu, která byla uvedena již v přípisu České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 6. 2012.

Kárný senát Nejvyššího správního soudu byl na základě uvedených skutečností povinen nejprve určit, zda se skutek tvrzený navrhovatelem stal, a dále zda se jedná o kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. V rozhodnutích kárného senátu je opakovaně zdůrazňována nemožnost obecného ohraničení doby, kterou je v soudním řízení již možno považovat za bezdůvodnou nečinnost. Při takovém určení je nutno vždy přihlížet k okolnostem činnosti konkrétního soudce, tj. ke druhu agendy, k počtu věcí přidělených k rozhodnutí, k administrativnímu zázemí a mnoha dalším skutečnostem, které určují podmínky činnosti soudce. V projednávané věci navrhovatel kárně obviněnému soudci vytýkal nečinnost mezi jednotlivými úkony řízení v délce 6 – 21 měsíců. Lze konstatovat, že i přes relativně vysoký počet věcí přidělovaných kárně obviněnému soudci k rozhodnutí se jedná o prodlevy, které nelze bez uvedení dalších specifických důvodů považovat za běžné zdržení při plynulém rozhodování vysokého počtu věcí. JUDr. M. však žádné relevantní důvody, na základě kterých by kárný senát mohl posoudit výše uvedené doby nečinnosti v řízení jako důsledek jiných, na soudci nezávislých, okolností, neuvedl. Naopak, jako jedinou příčinu průtahů v řízení uvedl pochybení na své straně. Za této situace kárný senát neshledal ve skutkových zjištěních žádnou oporu pro to, aby nečinnosti v řízeních vedených JUDr. M. ve výše uvedené délce nepovažoval za nedůvodné průtahy v řízení.

Dle kárného senátu bylo tedy jednoznačně prokázáno, že ve věcech uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí došlo v postupu soudce k časovým prodlevám mezi jednotlivými úkony, které v průběhu těchto řízení neměly opodstatnění a bylo je nutno

hodnotit jako nedůvodnou nečinnost ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný senát na základě uvedeného dospěl k závěru, že skutek tvrzený navrhovatelem se (s výše uvedenou korekturou skutku ad 6/) stal.

Dále bylo nutno zodpovědět, zda toto porušení povinností povahou a intenzitou naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Jak je uvedeno výše, kárně obviněný soudce na svoji obhajobu uvedl, že rozhoduje kvalitně velké množství věcí. Netvrdil však, že by mu vysoký počet věcí, který je mu přidělován k rozhodování, neumožňoval činit ve všech věcech úkony v přiměřené době. Kárný senát za těchto okolností mohl pouze konstatovat, že navrhovatelem i kárně obviněným soudcem uváděné údaje o počtu přidělených věcí samy o sobě nezakládají důvod vyloučit zavinění JUDr. M. za vzniklé průtahy. Navrhovatel poukazoval na bezproblémovou činnost ostatních soudců opatrovnického úseku, kterým je přidělováno srovnatelné i vyšší množství věcí a k průtahům v jimi vedených řízeních nedochází. Příčinu nedostatků navrhovatel spatřoval v nedostatečně systematickém přístupu soudce k organizaci jeho práce, kárně obviněný soudce v podstatě uvedl totéž.

Kárný senát uvážil skutečnosti tvrzené kárně obviněným soudcem i navrhovatelem. Bylo nutno posoudit, zda se JUDr. M. při již výše zmíněném zatížení mohl vyvarovat negativním důsledkům v podobě dlouhých prodlev mezi úkony v jednotlivých řízeních. Kárný senát na základě zjištěných skutečností v přípravném řízení a zejména na základě sdělení samotného kárně obviněného soudce dospěl k závěru, že kárně obviněný soudce ve vytýkaných věcech zřejmě podcenil organizační nároky, které k rozhodovací činnosti soudce neoddělitelně patří, průtahy v řízení je tedy nutno přičíst jeho zavinění. Jak je již výše uvedeno, kárně obviněný soudce neuvedl kromě obecného poukazu na vysoké pracovní vytížení žádné skutečnosti, které by jeho zavinění vyvracely.

Kárný senát z úřední povinnosti vyhodnotil veškeré v řízení zjištěné skutečnosti a dospěl k závěru, že kárně obviněný soudce rozhoduje převážný počet jemu přidělených opatrovnických věcí bez jakýchkoliv nedostatků. Z vyjádření navrhovatele i JUDr. M. je zřejmé, že se snaží o rozhodování věcí v potřebné kvalitě, což je nutno hodnotit velmi pozitivně. V celkem 12 věcech však došlo k velmi dlouhým časovým prodlevám, které je nutno z výše uvedených důvodů hodnotit jako zaviněné kárně obviněným soudcem. Přestože ostatní věci byly rozhodnuty řádně, bohužel i vzhledem k povaze opatrovnických řízení nelze takto dlouhé nečinnosti označit za marginální. Intenzitu kárného provinění však kárný senát hodnotí jako nízkou, neboť při natolik vysokém počtu věcí, které JUDr. M. dlouhodobě rozhoduje, je nutno určité procento nedostatků v řízeních bohužel

předpokládat, vytýkaná pochybení přesáhla tuto pomyslnou mez pouze velmi těsně. Kárný senát na základě všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že byla splněna i potřebná intenzita pro označení v návrhu tvrzených skutků za kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárný senát zvažoval vzhledem k uvedené nízké intenzitě kárného provinění uložení kárného opatření v podobě důtky. Vzhledem k předchozím kárným proviněním se však kárný senát rozhodl jako odpovídající uložit v daném případě kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu. Při úvaze o konkrétní výměře snížení platu a době uložení tohoto opatření kárný senát vycházel především z počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení výše uvedených povinností soudce, a z časových úseků, po které nečinnost trvala. Přitěžující okolností je jednoznačně již shora uvedená skutečnost, že kárně obviněný soudce byl v minulosti dvakrát shledán vinným v kárném řízení. Kárný senát však v projednávané věci shledal i významné polehčující okolnosti. Kromě již zmíněného vysokého pracovního vytížení a výkonu kárně obviněného soudce je nutno přihlídnout k tomu, že téměř všechny věci (10), ve kterých byl soudce nečinný, jsou již pravomocně skončeny. Zbývající 2 věci nebylo možno skončit vzhledem k objektivním překážkám. Je možno též konstatovat nízkou nebezpečnost nečinnosti ve věci sp. zn. 15 P 258/2002, neboť JUDr. M. byla věci přidělena k rozhodnutí již v době, kdy dítě nabylo zletilosti. Kárný senát rovněž přihlédl k pozitivnímu hodnocení kárně obviněného soudce Soudcovskou radou Okresního soudu v Teplicích a k jeho vysoké míře sebereflexe. Kárně obviněný soudce k vyslovení viny za kárné provinění přispěl sám svým tvrzením, že za nečinnost se cítí být odpovědný a popsal kriticky své nedostatky v systému práce se spisy. Kárný senát tento přístup hodnotí pozitivně, neboť je nutným předpokladem pro provedení potřebných změn v budoucí činnosti. Vzhledem k uvedeným polehčujícím okolnostem kárný senát považoval za odpovídající kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 9. října 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu